

Sygn. akt II CSK 490/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa T. C.

przeciwko B. B.

o zachowek,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 grudnia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 22 marca 2017 r., sygn. akt III Ca [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3050 (trzy tysiące pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Powód - T. C. złożył skargę kasacyjną do wyroku Sądu Okręgowego z dnia 22 marca 2017 r., w którym oddalono apelację powoda, wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 26 lipca 2016 r. W wyroku tym oddalono żądanie powoda skierowane wobec pozwanej B. B. o wypłacenie zachowku w związku ze śmiercią ojca. W pozwie powoda kwestionowano skuteczność dokonanego w testamencie spadkodawcy (ojca) wydziedziczenia powoda (art. 1008 pkt 3 k.c.).

W skardze kasacyjnej powoda podniesiono zarzuty naruszenia prawa materialnego (art. 1008 pkt 3 k.c. i art. 1010 § 1 k.c.). Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powód stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. W związku z tym powód dostrzegł potrzebę odpowiedzi na dwa pytania prawne, sformułowane w pkt III skargi dotyczące instytucji przebaczenia.

Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i orzeczenia co do istoty sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnień wyroków obu Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej powoda, zawartą w nich prawną potrzebę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi pozwanej na skargę kasacyjną, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o zapłatę zachowku nie występują - wbrew stanowisku skarżącego - przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Nie było bowiem potrzeby rozstrzygania o kwestiach sformułowanych w dwóch pytaniach, przedstawionych w pkt III skargi kasacyjnej. Oba sądy meriti ustaliły, że stan uporczywego niedopełniania przez powoda obowiązków wobec spadkodawcy (art. 1008 pkt 3 k.c.) istniał zarówno przed datą, jak i po dacie sporządzenia testamentu przez ojca (w dniu 28 listopada 2008 r.; por. s. 8 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Z faktu wzajemnego pojednania się powoda z ojcem (w styczniu 2009 r.) i odwiedzin ojca

(na przełomie sierpnia i września 2009 r.) Sądy nie wyprowadziły jednak wniosku, iż doszło do aktu przebaczenia w rozumieniu art. 1010 § 1 k.c., który eliminowałby skutki wydziedziczenia testamentowego. Ustalono bowiem, że do czasu swojej śmierci spadkodawca nie zmienił treści testamentu w tej materii. Tym samym Sąd Okręgowy mógł powołać się na dominujący obecnie pogląd, że skuteczne przebaczenie w rozumieniu art. 1010 § 1 k.c. może nastąpić tylko w wyniku sporządzenia nowego testamentu, odwołania lub modyfikacji poprzedniego (s. 9 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. oraz §§ 10 rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804; zmiana: Dz.U. z 2016 r., poz. 1667).

jw

l.n